

Златокрай

♥ #UАразом

Виходить у четвер. Заснована 30 січня 1919 року

№15 (12534) Четвер, 9 квітня 2026 року

YouTube

zoloto.city

"Україна - це не просто територія, це наша віра, наша культура, наша свобода"

Михайло Грушевський

Дорогі читачі газети "Златокрай"!

Від усього серця вітаємо вас зі світлим Великоднем - святом надії, відродження і тепла.

У ці непрості часи особливо хочеться побажати кожному з вас усім відомих, але таких важливих речей: спокою в душі, затишку в домі та людей поруч, рідних і близьких, за одним столом, під одним дахом, під єдиними мирним небом. Нехай великодній ранок принесе тишу радості, щирі усмішки і віру в те, що попереду є надія на повернення нам благодаті.

Нехай запах паски, тепло родинного кола і м'яке світло свічки нагадають про найцінніше - любов, підтримку і єдність. І нехай ця віра тримає нас, додає сил і допомагає йти далі, навіть коли непросто.

Бережіть одне одного. Діліться добром. І нехай у ваших серцях завжди буде місце для надії.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

З теплом - редакція газети "Златокрай".

Читайте у номері:

2 стор.

□ Наглядова рада "на паузі", бюджет - у руці: чим завершилася 72-сесія міської ради.

3 стор.

□ "Нас б'ють, а ми крепшаємо": історія морпіха Богдана Скупневського.

4 стор.

□ Відкритий чемпіонат ДЮСШ з плавання: 45 спортсменів виборили загальною 48 нагород.

□ Народа комунальників: нові виклики квітня із розряду поточних, але є нюанси.

5 стор.

□ "Щоби знали всюди, що ми з України. Вишивка барвіста, то наш оберіг": Антоніна Колісник - майстриня на всі руки.

6 стор.

□ Сценарії життя: "Політ з одним крилом."

7 стор.

□ Секрети ідеальної паски: досвід домашньої випічки.

8 стор.

□ Про Великдень і не тільки.

□ Як зародилися назви головного весняного свята.

Спільна справа для громади: Великоднього толока в парку Шевченка

Поки одні готуються до Великодня вдома, інші - наводять лад у місті. Минулими вихідними парк ім. Шевченка став місцем масштабної толоки, яку організували активісти та молодь.

У Золотоноші набирає оберти ініціатива з розвитку громадського простору, яка об'єднує активних жителів навколо спільної мети - створення комфортного та сучасного місця для відпочинку.

Молодіжна рада разом із МЦ "АртПростір" та студією танцю Zlatodance долучилися до екологічної акції - Екотолоки в міському парку. Ініціатива покликана не лише впорядкувати територію, а й сформувати нову культуру відповідального ставлення до спільного простору.

Разом вони взяли за очищення території парку: збирали сміття, впорядковували алеї та очищали зелені зони від листя. За кілька годин роботи учасникам вдалося суттєво покращити стан одного із найбільш медійних просторів громади, адже вже незабаром тут цілком може бути створено "Спільнопарк", ініціатива, що дозволить оновити занедбані ділянки нашого центрального парку (про це читайте в наступному номері нашого тижневика).

Якщо коротко, то учасники Екотолоки працюють над ідеєю простору, який розвивається завдяки спільним зусиллям жителів. Йдеться про поступове облаштування зон відпочинку, покращення інфраструктури та створення дружнього середовища для різних вікових груп.

Організатори наголошують: долучитися може кожен - як фізично, взявши участь у прибиранні та впорядкуванні території, так і фінансово. Наразі триває збір коштів на подальше облаштування парку.

Ініціатива вже об'єднала небайдужих містян і має всі шанси стати прикладом того, як спільними зусиллями можна змінювати простір навколо себе. За словами самих організаторів, за мету брали не лише наведення чистоти і порядку, а бажання нагадати усім, що місця змінюються тоді, коли люди починають піклуватися про них так, ніби вони вже належать їм.

- Нашу молодь просто необхідно підтримувати. Хочеться допомагати їм втілювати мрії в реальність, - зазначає членкиня молодіжної ради **Леся Орленко**.

Передвеликодній толока стала добрим хорощим нагадуванням: порядок починається з кожного.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

ЦИФРА ТИЖНЯ: 700 хух виплели у творчій майстерні "ЗолотоХухи", яка злагоджено працює, не зважаючи на холод, спеку, тривоги. Весна, літо, осінь, зима - все коло за колом змінюється, а вони працюють.

реклама

ОЦІНИМО ВАШ ПАЙ ДОРОГО

ДОПОМОЖЕМО ПРОДАТИ

ОЦІНКА ВАШОЇ ДІЛЯНКИ БЕЗКОШТОВНА

067 177 23 93

050 441 22 39

реклама

У МІСЬКІЙ РАДІ

■ 2 квітня депутати міської ради повернулися до роботи в сесійній залі, продовживши пленарне засідання, яке раніше залишилося відкритим. На порядку денному - 64 питання без блоку "Різне". Частина з них розглянули блоково, однак ключові рішення традиційно супроводжувалися дискусіями.

Одним із найбільш принципових знову стало питання створення наглядової ради. Ініціативу повернути його до порядку денного озвучила депутатка **Любов Денисюк**. Йшлося про старт процедури формування органу, який мав би здійснювати контроль і стратегічний нагляд.

Втім, уже під час обговорення стало очевидно: єдності у баченні немає. Частина депутатів наполягала на необхідності доопрацювання проекту - зокрема **Вікторія Остроглазова** аргументувала подібне рішення відсутністю чітко прописаних посадових обов'язків майбутнього спеціаліста. Інші ж пропонували діяти швидше. Так, **Володимир Касьян** пропонував затвердити створення ради вже зараз, а деталі доопрацювати паралельно.

Керуючий справами виконкому **Оксана Шакура** апелювала, що наразі йдеться про введення штатної одиниці до виконкому, яка в майбутньому буде очолювати дорадчий орган, а не про положення її роботи чи відділу загалом. Орієнтовний перелік повноважень очільника ради був переданий депутатам ще на комісіях.

Секретар міськради **Нагалія Сьомак** також підтвердила, що на поточному засіданні мова йде про зміну у штатному розписі. Її підтримав і заступник міського голови **Олександр Флоренко**.

Фактично депутати опинилися між двома підходами: інституційно спер-

шу чітко прописати функції, відповідальність і структуру або ж процедурно ухвалити рішення про створення і доопрацювати механіку вже під час формування органу.

Зрештою рішення знову не підтримали. Громада поки що відкладає створення інструменту контролю та стратегічного нагляду, який міг би підсилити прозорість управління комунальними підприємствами. Водночас сама дискусія свідчить: запит на такий орган є, але бракує узгодженості між політичними бажаннями і управлінською підготовкою.

У чому ж суть наглядової ради? Як зазначає консультантка з розвитку спільнот і партнерств, експертка із супроводу формування Наглядових рад у закладах охорони здоров'я **Оксана Мусієнко**: "Наглядова рада - це союзник керівника лікарні, який допомагає приймати зважені рішення і ділить відповідальність". Керівники медичних закладів нерідко опиняються сам на сам із непростими управлінськими викликами - від пошуку фінансування до ухвалення рішень у кризових ситуаціях і вибудови взаємодії з власником та громадою. Саме в таких умовах наглядова рада може стати ефективною опорою та інструментом розвитку.

Серед ключових переваг її створення: підтримка у формуванні стратегічного бачення розвитку закладу; можливість залучення незалежних експертів для аналізу та пошуку оптимальних рішень; вибудов-

Наглядова рада "на паузі", бюджет - у русі: чим завершилася 72-сесія міської ради

ва системної роботи з донорами та формування фандрайзингової політики; забезпечення прозорості у фінансових процесах; зростання довіри з боку пацієнтів і місцевої громади.

Значна частина сесії була присвячена змінам до бюджету

Основний акцент - на фінансовій підтримці комунальної сфери, передусім водоканалу. Підприємство готується до підвищення заробітної плати з літа відповідно до галузевих вимог, що автоматично збільшує навантаження на бюджет.

Наразі передбачено близько 6 мільйонів гривень коригувань. Кошти спрямують, зокрема, на обслуговування кредиту (встановлення сонячних панелей), покриття боргів за газ, закупівлю необхідних матеріалів та компен-

сацію різниці в тарифах на електроенергію. Водночас ефективність впровадження сонячних панелей зможуть оцінити лише влітку - після перших повноцінних розрахунків.

Окремо під час обговорення пролунала думка: комунальні підприємства мають не лише отримувати підтримку, а й поступово виходити на прибутковість.

Не менш важливими залишаються витрати на базові галузі. У сфері медицини кошти спрямували на оплату теплоносіїв та комунальних послуг для первинної ланки. Для вторинної - передбачили фінансування поточних ремонтів, зокрема вентиляційних систем.

Соціальний блок включав низку адресних рішень: компенсації постраждалим, які не отримали допомоги від міжнародних організацій після прильоту, впровадження у Золотонській громаді одноразової фінансової до-

помоги дітям-сиротам після завершення базової освіти. Крім того, прийняли питання дофінансування будівництва будинку сімейного типу.

У фокусі - і питання безпеки. Депутати підтримали програму протидії тероризму на території громади. Окрім того, поліція звернулася з проханням забезпечити підрозділи технічними засобами фіксації, необхідними для належної роботи з громадянами.

Серед інших рішень - коригування ремонтів покривель у навчальних закладах, внесення змін до програм розвитку житлово-комунального господарства на 2026-2028 роки, а також підтримка спортивної галузі. Зокрема, планується введення часткових ставок (пів ставки) тренерів із боксу та футболу за рахунок субвенції від Шахівської громади.

Водночас частину кадрових змін до апарату місь-

кої ради депутати не підтримали. Так, на 72 сесії не ввели вакантну посаду у відділі надзвичайних ситуацій, не внесли до штатного розпису ще одну одиницю головного спеціаліста виконкому, а також не найняли на роботу двох підсобних робітників на стадіон у Благодатне.

Ряд земельних питань озвучив **Дмитро Манжара**. Окрему увагу привернуло й питання забудови прибережної території "100-метрівки" у Коробівці. Депутати обговорювали доступ до води, використання комунальних земель і можливу соціальну участь інвестора, зокрема фінансову підтримку громади.

Загалом продовження сесії засвідчило: міська рада працює в умовах постійного балансування між нагальними потребами та стратегічними рішеннями. Більшість коштів спрямовується на підтримку життєдіяльності громади, тоді як складні управлінські ініціативи - як-от створення наглядової ради - потребують більшої узгодженості та підготовки.

Поки що депутати впевнено ухвалюють поточні рішення, але ключові системні кроки залишаються на етапі дискусій.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

ГЕРОІ НЕ ВМИРАЮТЬ

Він віддав життя за Україну: у Золотоноші попрощалися з Євгенієм Руденком

Золотоніська громада знову в жалобі. Захищаючи Україну, загинув молодший сержант Євгеній Олександрович РУДЕНКО - мужній воїн, люблячий чоловік, син і надійний побратим.

Євгеній народився 20 березня 1992 року. Його дитинство і юність минули у Золотоноші, де 2009 року він закінчив місцеву школу №3. Після цього здобув фах у Черкаському професійному автодорожньому ліцеї, обравши професію слюсаря з ремонту транспортних засобів. Згодом проходив строкову військову службу.

У мирному житті працював за фахом: спочатку на станції техобслуговування, пізніше - комірником на ТОВ "ФЕС УКР". Колеги згадують його як відповідального, працьовитого і щирою чоловіка, який ніколи не відмовляв у допомозі. З 2017 року перейшов працювати слюсарем-складальником на Золотоніський РМЗ.

У жовтні 2020 році Євгеній зустрів свою кохану **Юлію**. Уже за рік вони створили сім'ю, будували плани на майбутнє, мріяли про щасливе життя разом.

З початком повномасштабного вторгнення він без вагань став на захист держави. Був мобілізований до лав Збройних сил України та віддано виконував бойові завдання. За роки служби побував у найга-

рячіших точках фронту, зазнав поранень, але щоразу повертався до строю, залишаючись сильним духом і незламним.

Євгеній мав бойові нагороди, серед яких - відзнаки за службу та захист Батьківщини. Він щиро вірив у перемогу і мріяв про мирне майбутнє для своєї родини та України.

27 березня 2026 року життя Героя обірвалося. Він загинув поблизу населеного пункту Орликівка на Чернігівщині під час виконання бойового завдання, отримавши смертельне поранення.

Йому було лише 34 роки.

Рідні та близькі згадують Євгенія як людину великого серця - щирого, мужнього, справедливого, турботливого. Він був надійною опорою для сім'ї, люблячим чоловіком, вірним другом і відданим сином своєї землі.

Світла пам'ять про Євгенія Руденка назавжди залишиться у серцях тих, хто його знав, любив і шанував.

Вічна слава Герою.

РОСІЙСЬКА АГРЕСІЯ

Першоквітнева трагедія на Золотоніщині

У Золотоніському районі внаслідок атаки російського безпілотної літака 1 квітня загинули люди.

- Російський БПЛА навіїв непоправне на Черкащині. Маємо чотирьох загиблих у Золотоніському районі. Це трапилось на відкритій території під час повітряної тривоги, - зазначив начальник Черкаської ОВА **Ігор Табурець**.

За інформацією Черкаської обласної прокуратури загиблі місцеві жителі з цікавості наблизилися до місця падіння.

Ще четверо черкащан у Черкаському районі (пасажирів автобуса, пошкодженого уламком російського БПЛА та водій вантажівки) - отримали травми, троє з них наразі в лікарні. За уточненими даними, в Черкаському районі пошкоджено також чотири житлові будинки. Там вибиті вікна, понівечені паркани. На ранок наступного дня стало відомо про ще одного травмованого. Він перебував поблизу місця, де здетонував БПЛА. Надвечір чоловік звернувся до медиків - його госпіталізували.

На Черкащині протягом другої половини дня 1 квітня сили та засоби ППО знешкодили 19 російських БПЛА. До цього протягом ночі сили ППО збили 18 дронів.

Правоохоронні органи та рятувальні служби вкотре наголошують: будь-які уламки БПЛА, ракет або інших вибухонебезпечних предметів становлять смертельну загрозу.

Категорично заборонено: наближатися до місця падіння БПЛА; торкатися уламків; фотографувати або знімати їх зблизька; переносити будь-які частини об'єкта.

Підготувала **Вікторія ГОРОБЕЦЬ.**

Воїни світла! Лицарі добра, честі та справедливості!

НЕЗЛАМНІ

"Нас б'ють, а ми крепшаємо"

■ Життя після випробувань і сила, яка допомагає не зламатися. Історія морпіха, який після трьох років полону повернувся додому і вчиться знову жити, знаходячи силу в простих речах.

майже втратив зір.

- Я нічого не бачив... усе розпливалося від темряви, - каже Богдан.

Попри це, він вистояв. Вистояв тоді, коли ламали психіку, коли намагалися забрати не лише свободу, а й відчуття себе. Час у полоні ніби втрачав сенс, але внутрішня стійкість залишалася.

26 червня 2025 року, у свої 24 роки, Богдан повернувся додому - наймолодший серед звільнених того дня.

- Я плакав, коли нас везли. Я мріяв побачити зелені дерева... Але нічого не бачив - без сонця я майже втратив зір, усе розпливалося, - згадує він.

Повернувся виснажений, але незламний. І вже тут, удома, почав знову вчитися жити. Після повернення найціннішим стали речі, на які більшість із нас навіть не звертає уваги.

- Це свобода, коли ти можеш подивитися на дерево і на сонце. Це найцінніше... Просто відчуття, що ти можеш вийти на вулицю і подивитися на дерево.

Сьогодні Богдан поступово поверта-

ється до мирного життя. Оселився у Золотоноші, створив сім'ю і, як сам зізнається, саме вона стала його найбільшою опорою.

Сім'я, за його словами, приносить спокій і радість, допомагає відновлюватися і рухатися далі. Говорячи про свій шлях повернення, Богдан пояснює, що зараз для нього головне - рухатися вперед і не втрачати внутрішній орієнтир.

- Стремління в майбутнє, - каже він.

Про пережите згадує стримано і без зайвих подробиць. У найважчі моменти, зізнається, доводилося триматися самому і знаходити сили всередині.

- Ти сам себе підтримуєш... підбадьорюєш, - ділиться він.

Сьогодні поруч із ним є ті, хто допомагає не зупинитися. Дружина, як зазначає Богдан, підтримує щодня - і це дає сили рухатися вперед.

Після повернення він не замкнувся в собі, а спробував знайти себе в нових заняттях. Одним із таких став адаптивний спорт.

У березні цього року в Черка-

сах відбулися змагання "Бійці духу" з веслування на тренажерах, які зібрали ветеранів з усієї області. Серед учасників був і Богдан. Для нього це був перший досвід - і одразу успішний: він посів друге місце.

Рішення спробувати, за його словами, було спонтанне - просто погодився на пропозицію і вирішив не відкладати.

- Перший раз побачив цей тренажер вживу... Думаю: нічого собі, - згадує Богдан.

Попри хвилювання, виклався на максимум і не приховує, що результат став приємною несподіванкою.

- Я погоджуюся на будь-який рух, - додає він. І підкреслює, що такі кроки допомагають відновлюватися не лише фізично, а й емоційно, повертають відчуття життя та впевненості.

Коли мова заходить про мрії, у його відповідях немає пафосу - лише прості й щирі бажання.

Говорить про роботу, стабільність і звичайні речі, які формують відчуття нормального життя. І навіть з усмішкою зізнається:

- Зараз мрію, звичайно, про комп'ютерне крісло, якщо чесно казати.

А потім додає слова, в яких - багато тепла і вдячності:

- Я щаслива людина. Все є. Будинок є, жінка, донька є. Що ще треба?

Говорячи про інших військових, які тільки повертаються, Богдан ділиться власним досвідом і застерігає від надмірного інформа-

ційного навантаження.

Наголошує: після повернення важливо дати собі час на відновлення, обмежити потік новин і поступово повертатися до реальності.

- Коли тільки повертаються з полону, то першим ділом потрібно відпочити. Хоча б тиждень. Мінімум інформації... - пояснює він.

Окремо підкреслює важливість психологічної підтримки - не замикатися в собі, а проговорювати пережите.

- Працювати з психологом потрібно. Поговорити, все висказати, - додає Богдан.

На завершення звертається до українців просто і щиро:

- Ми тримаємося. Ми не зламні. Нам потрібно ще триматися - це найголовніше.

І додає слова, які звучать як підсумок його досвіду:

- Нас б'ють, а ми крепшаємо.

Його історія - це не лише про випробування. Це про повернення до життя, про силу людини і про те, що навіть після темряви можна знову побачити світло.

І, можливо, почати з найпростішого - подивитися на дерево і на сонце.

Євгенія ВАСІНА.

Коли ми говоримо про свободу, то рідко замислюємося, що вона означає насправді. Для когось - це подорожі чи можливості. А для когось - просто вийти на вулицю і подивитися на дерево. Саме так відчуває свободу морпіх із Новоукраїнки **Богдан Скупневський** - військовий 36-ї окремої бригади морської піхоти, який провів у російському полоні понад три роки і повернувся додому 26 червня 2025 року.

У полон потрапив 12 квітня 2022 року під час прориву із заводу Ілліча в оточеному Маріуполі. Тоді йому був лише 21 рік і він мав завершувати службу за контрактом. Кілька місяців його вважали зниклим безвісти, а згодом стало відомо: він у полоні.

І при цьому - жодного сонячного світла. У камері - лише маленьке віконце під стелею, до якого промінь так і не діставався. За три роки його вивели на прогулянку лише тричі. Він

2025 року, у свої 24 роки, Богдан повернувся додому - наймолодший серед звільнених того дня.

- Я плакав, коли нас везли. Я мріяв побачити зелені дерева... Але нічого не бачив - без сонця я майже втратив зір, усе розпливалося, - згадує він.

Повернувся виснажений, але незламний. І вже тут, удома, почав знову вчитися жити. Після повернення найціннішим стали речі, на які більшість із нас навіть не звертає уваги.

- Це свобода, коли ти можеш подивитися на дерево і на сонце. Це найцінніше... Просто відчуття, що ти можеш вийти на вулицю і подивитися на дерево.

Сьогодні Богдан поступово поверта-

У Золотоноші відзначили школяра за принципову позицію:

відмовився співпрацювати з ворогом

Золотоніський школяр проявив свідомість і громадянську відповідальність, не піддавшись на провокацію з боку невідомих осіб у месенджері. Хлопець отримав підозрілу пропозицію "легкого заробітку". Йому запропонували підпалити автомобіль та зафіксувати це на відео. Втім, школяр не лише відмовився виконувати незаконне завдання, а й одразу повідомив про інцидент правоохоронців.

Юнак правильно оцінив ситуацію та зрозумів, що за подібними "пропозиціями" можуть стояти ворожі спецслужби, які намагаються втягнути українців, зокрема молодь, у диверсійну діяльність.

За проявлену пильність і відповідальність начальник Золотоніського районного відділу поліції **Олег Міщенко** особисто подякував школяру. Хлопця запросили до райвідділу, де йому вручили подяку та пам'ятний подарунок.

У поліції наголошують: подібні випадки не поодинокі, тому важливо залишатися пильними, не реагувати на сумнівні пропозиції та одразу повідомляти правоохоронців про будь-які підозрілі дії.

За інформацією пресслужби поліції Черкаської області.

У березні 2026 року Україна вперше від початку повномасштабного вторгнення запустила більше ударних безпілотників, ніж росія. Водночас загальна інтенсивність повітряних атак з обох сторін продовжує зростати. Про це йдеться в аналітичному матеріалі ABC News.

За даними російського Міноборони, упродовж березня їхня протиповітряна оборона нібито збила 7347 українських безпілотників - у середньому 237 щодня. Водночас експерти наголошують: ці цифри відображають лише кількість перехоплень і не

Україна нарощує дронуву перевагу:

у березні вперше перевищено показники РФ

дають повної картини щодо загальної кількості запущених БПЛА.

У свою чергу, Повітряні сили Збройних сил України повідомили про знищення понад 6462 російських дронів і 138 ракет різних типів за той самий період. Із них 5833 безпілотники (близько 90%) та 102 ракети (74%) були перехоплені або нейтралізовані.

Попри це, росія встановила новий рекорд за масштабом повітряних атак. Найбільш масований удар відбувся 24 березня: тоді було запущено 948 дронів і 34 ракети.

Аналітики зазначають, що хоча росія все ще зберігає здатність до масованих обстрілів і становить серйозну загрозу для України, загальна динаміка

може свідчити про поступове зміщення балансу сил. Зокрема, це пов'язують із системною роботою Києва над розвитком власних безпілотних і ракетних спроможностей.

Окрему увагу в матеріалі приділено стратегії України щодо ударів по енергетичній інфраструктурі росії. Упродовж минулого року українські сили активно атакували нафтопереробні та нафтотранспортні об'єкти, намагаючись обмежити фінансування російської військової машини. Зокрема, найбільш масштабні удари у березні були зафіксовані в портах Усть-Луга та Приморськ на Балтійському морі - ключових вузлах експорту нафти.

За інформацією інтернет-джерел.

Сумарні орієнтовні втрати російських окупантів на 1505-й день війни:

 ~1306500 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 435 ЛІТАКІВ	 350 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 11846 ТАНКІВ	 24368 ББМ	 39625 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 1341 ЗАСОБИ ППО	 1723 РСЗВ	 88103 АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ І ЦИСТЕРН 3 ПММ	 33 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ	 225301 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА
--	---	--	--	---	--	---	---	---	--	---

реклама

СПОРТИВНЕ
ЖИТТЯ ГРОМАДИ45 спортсменів вибороли
загалом 48 нагород

■ 27 березня басейн дитячо-юнацької спортивної школи у Золотоноші став ареною напружених стартів і яскравих перемог. Тут відбувся Відкритий чемпіонат ДЮСШ з плавання, який зібрав найсильніших юних спортсменів регіону.

Цьогорічні змагання вражали масштабом: учасники розіграли 80 комплектів нагород. До Золотоноші завітали команди Чорнобаївської ДЮСШ, комплексних ДЮСШ №1 та №2 міста Черкаси, Черкаського клубу юних моряків, а також спортклубів "Sport Life Південний", "Sport Life Митниця", "PRIDE swimming club" і "Team Tri".

Господарі басейну - вихованці Золотоніської ДЮСШ - виступили більш ніж гідно. 45 спортсменів вибороли загалом 48 нагород, підтвердивши високий рівень підготовки та волю до перемоги.

У віковій категорії 2010-2011 років народження одразу три "золота" здобула **Яна Тогобіцька** (100 м вільним стилем, 100 м на спині, 200 м комплексне плавання). **Руслан Кіриченко** став чемпіоном на дистанції 200 м комплексом. **Марго Арутюнян** додала до скарбнички команди "золото" і "срібло", а **Єгор Чебанов**, **Богдан Зібницький** та **Кирило Пісчаний** вибороли призові місця у своїх дисциплінах.

Серед спортсменів 2012-2013 р.н. відзначилася **Кіра Григор'єва** - два "золота" на дистанціях 100 м брасом і 200 м комплексом. **Нікіта Гаркун** тричі підіймався на другу сходинку п'єдесталу. Призерами також стали **Марія Карасенко**, **Вікторія Ярмоленко** та **Артем Лисенко**.

У категорії 2014-2015 р.н. яскраво виступила **Аліса Антропова**, яка здобула два "золота". **Матвій Янко**

виборов повний комплект нагород, а **Тимофій Магайський** додав до командного доробку золоту і дві бронзові медалі. Призові місця також посіли **Анна Миронець**, **Євгеній Артеменко**, **Валерій Старокожжа** та **Артем Давиденко**.

Серед наймолодших спортсменів (2016 р.н. і молодші) дві золоті нагороди здобув **Дем'ян Собко**. У категорії 2017-2018 р.н. переможцем став **Сергій Березенко**, а його колеги по команді здобули низку бронзових нагород. У наймолодшій групі (2019 р.н. і молодші) відзначилися **Ніна Сичова** та **Лука Грицак**.

Золотонісці також продемонстрували високий рівень у командних естафетах.

"Золото" виборола команда у категорії 2010-2012 р.н. (естафета 4x50 м вільним стилем). Ще одну перемогу здобула команда 2015 р.н. і молодші. "Бронзу" отримали команди у категоріях 2013-2014 р.н. та 2017 р.н. і молодші.

За підсумками виступів **Аліса Антропова** виконала норматив I юнацького розряду, а **Яна Брикун** - II юнацького, що стало ще одним вагомим досягненням для команди.

Успіхи юних спортсменів - результат наполегливої праці тренерів **Альони Воробйової**, **Олександра Воробйова** та **Олексія Терентьєва**, а також підтримки батьків.

Кожна медаль цих змагань - це не лише секунди на табло, а й місяці тренувань, витримка та віра у власні сили. Золотоніська громада має ким пишатися: юні плавці вкотре довели, що здатні гідно представляти своє місто на спортивній арені.

За інформацією Виконавчого комітету Золотоніської міськради.

реклама

БЛАГОУСТРІЙ

Нові виклики квітня
із розряду поточних,
але є нюанси

■ 7 квітня у Золотоноші відбулося традиційне засідання комунальних служб громади. Захід об'єднав представників ключових підприємств та структур, відповідальних за забезпечення життєдіяльності міста, з метою координації роботи, обговорення актуальних питань і визначення подальших кроків.

Під час засідання за головування заступника міського голови **Олександра Флоренка** учасники розглянули питання благоустрою територій, прибирання вулиць та утримання об'єктів інфраструктури. Особливу увагу приділили якості надання комунальних послуг, своєчасності виконання робіт і реагуванню на звернення мешканців.

Зокрема **Олександр Флоренко** підняв тему покинутих автовокзалів у нашому місті, власники яких мобілізовані. Зокрема про необхідність потурбуватися про евакуацію транспорту, аби уникнути потенційного мародерства.

За словами очільника КП "Міськводоканал" **Сергія Кузнєцова**, в громаді офіційно завершився опалювальний сезон, працює тільки в басейні. Також підприємство працювало над поривами у місті. 5 квітня ліквідували аварію по вулиці 23 Вересня, також впродовж минулого тижня ліквідували аварію, що виникла на вулиці Театральній проїзд. Технічні роботи проводили 2 квітня на вулицях Незалежності, Новоселівській (від військкомату), Січовій, Черкаській, Спортивній та прилеглих.

Представник ТОВ "380В" **Володимир Восколович** прозвітував про виконанні роботи з ремонту вулично-го освітлення на по підстанціях. Ремонти проводили як по Золотоноші, так і в Деньгах, Кропивні, Крупському та в Благодатному.

Очілювач ПП "Базис плюс" розповіла про сезонні проблеми на інклюзивному майданчику. Наразі там є проблема із пробитою трубою системи поливу, яку пошкодили під час спортивних заходів. Також додається проблематика із самими елементами майданчика: в поганому стані деякі гойдалки та батуту. Тож найближчим часом комунальники будуть займатися цим простором.

За результатами засідання було визначено пріоритетні завдання для кожної служби, а також узгоджено механізми взаємодії між підрозділами для більш ефективного вирішення нагальних проблем громади.

Міська влада наголосила на важливості злагодженої роботи всіх служб і закликала відповідальні структури й надалі працювати оперативніше та якісно задля комфорту мешканців Золотоноші.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

НА РИНКУ ПРАЦІ

Вакансії у Золотоніській громаді:
від прибиральника до зварника -
кого шукають і скільки платять

У Золотоніській громаді актуальними залишаються 39 вакансій. Ринок праці охоплює як прості робітничі професії, так і спеціалізовані посади, а рівень зарплат коливається від 8647 до 25 тисяч гривень.

Найвищу оплату пропонують електрогазозварнику - до 25 тисяч гривень. Також серед високооплачуваних - укладальник-пакувальник (23 500 грн), вантажники (до 20 тисяч грн) і бухгалтери (20 тисяч грн).

У виробничому секторі затребувані слюсарі-ремонтники - із зарплатами від 8647 до 16 тисяч гривень. Потрібні також машиністи розфасувально-пакувальних машин (12 тисяч грн), формувальники ковбас-

них виробів (15 тисяч грн), кулінари виробів із риби та морепродуктів (12 тисяч грн) та оформлювачі готової продукції (9 тисяч грн).

Сфера торгівлі представлена вакансіями продавців продовольчих товарів (від 10 до 20 тисяч грн) і продавців-консультантів (9 тисяч грн). Також роботодавці шукають барист (10 тисяч грн), офіціантів і кухарів (по 13 тисяч грн), а також мийників посуду (12 тисяч грн).

У логістиці та на складах відкриті вакансії вантажників (10-20 тисяч грн) та службовців на складі (комірників) із зарплатою до 18 тисяч гривень.

Окрему нішу займають технічні та господарські професії.

Зокрема, потрібні робітники з комплексного обслуговування й ремонту будинків (8700 грн), підсобні робітники (10 тисяч грн), прибиральники територій (10-15 тисяч грн) та прибиральники виробничих приміщень (8647 грн). Також є вакансії озеленювачів із оплатою 10 тисяч гривень. У сфері безпеки шукають охоронників із зарплатами від 9 до 17 тисяч гривень.

Серед адміністративних та спеціалізованих посад - спеціалісти-юрисконсульти (10 тисяч грн), менеджери із збуту (10 тисяч грн), секретарі судових засідань (15 тисяч грн) та завідувачі лабораторій (15 тисяч грн).

Освітня галузь представлена вакансіями педагогів-організаторів і вихователів - у цих сферах пропонують близько 10 тисяч гривень. Також серед пропозицій є вакансія касира квиткового із зарплатою 12 тисяч гривень.

Таким чином, ринок праці громади залишається різноманітним: від базових робітничих професій до вузькопрофільних спеціалістів. Найбільший попит - на працівників виробничої сфери, торгівлі та обслуговування.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

КУЛЬТУРНИЙ ОЛІМП

Дотепна комедія на сцені
місцевого театру

У Золотоноші відбулася особлива театральна подія - місцевий аматорський театр представив благодійну виставу "Біда від ніжного серця", яка подарувала глядачам не лише гарний настрій, а й можливість долучитися до доброї справи.

"Біда від ніжного серця" - це легка та дотепна комедія, події якої розгортаються у США 20-х років минулого століття. У центрі сюжету - син мільонера, який опиняється перед непростим вибором: серед трьох чарівних дівчат він має визначити, хто ж стане його нареченою. Кумедні ситуації, несподівані повороти та тонкий гумор роблять виставу захопливою і водночас такою легкою для сприйняття.

Актори Золотоніського театру майстерно передали атмосферу епохи, наповнивши сцену енергією, щирістю та живими емоціями. Глядачі тепло зустріли виставу, не шкодуючи оплесків та щирих усмішок.

Постановка стала яскравим прикладом того, як мистецтво може об'єднувати людей заради допомоги іншим. Усі зібрані кошти, а глядачі задонатили 9900 грн, будуть спрямовані на благодійні потреби - реабілітацію військового **Валентина Носенка**.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

КУЛЬТУРНА
СПАДЩИНА

"Щоби знали всюди, що ми з України. Вишивка барвиста, то наш оберіг".

Цей будинок, у найвіддаленішому куточку вулиці Баха, зустрічає гостей синьоокими пролісками тільки-но відкриєш хвірточку. Ними вкрита уся галявина попід вікнами, які дивляться на проїжджу частину дороги. Але первоцвітам і цього мало - вискочили аж за паркан і виструнчилися рядочком уздовж нього. Яка краса!

- Я тут ніколи не копаю, - розповіла про незвичну клумбу господарка обійстя **Антоніна Луківна Колісник**, - скоро на зміну проліскам з'являться тюльпани, тож восени тільки зів'ялі куштики позрізаю.

У гості до цієї надзвичайно цікавої жіночки ми завітали не з доброго дива - вона сама нас запросила, коли нещодавно побувала в редакції. Прогулявшись з візитом у відповідь, ми неабияк втомилася (як ж тільки довга ця вулиця Баха!). А як же добиралася вона, адже Антоніні Луківні (на хвилинку!) у наступному році виповниться 90!

- Та не так вже й далеко, - пояснила жінка, - через сусідський город до зупинки автобуса номер п'ять рукою подати. А містом що там ходити?

Хто ж така Антоніна Колісник і чому відвідала редакцію "Златокраю"? Вона - видатна, просто неймовірно талановита і вигадлива майстриня-вишивальниця, яка присвятила цьому мистецтву всю себе і зробила його сенсом життя. Про свої безцінні багаторічні надбання, накладені на історію їх створення, Антоніна Луківна хотіла розповісти читачам "Златокраю", який випише і з задоволенням читає сама. Але головна мета відвідин редакції була іншою і про неї ми розповімо пізніше.

У затишній хатині майстрині гостей зустрічає великий портрет молодого Кобзаря, але це лише невеличка частинка домашнього музею. Все інше - акуратно запаковане і складене у шухлядки та ящички, красиве, як нове, збережене дбайливо і з любов'ю. Антоніна Луківна хотіла показати все, тож на столи, стільці, диванчик і попід стіни ставали картини під склом і без, лягали прекрасні рушники, серветки, скатертини, вишиті на сукні: заповіт, ікони, молитви, наволочки і багато іншого. А скільки подаровано рідним, друзям і знайомим! Очі розбігаються! Та тут вистачить на цілий музей! Слід наголосити, що пані Антоніна не проста вишивальниця, яких на Золотоніщині вистачає, вона дуже творча, вибаглива до себе, вдумлива майстриня. Луківну можна назвати філософом вишивання, бо намагається вкласти у кожен свій твір душу, зазирнути у його глибинну суть і передати своє бачення споглядачам.

- Коли я вишивала картину "Реве та стогне Дніпр широкий", то не мала на меті показати, який наш Дніпро широкий чи які у нього високі хвилі, - поділилася Антоніна Луківна. - Я хотіла, перш за все, донести, що Дніпро - це жива артерія України. Тому вставила у вишивку отой куточок з річковими рослинами. У центрі картини "У наших раї на землі" вишила українку з немовлям на руках, по обидва боки - пейзажі: з одного - Закарпаття у снігу, з іншого - сонячний Херсон, а позаду - Дніпро. Отака наша Україна! А ось картина "Думи мої, думи мої". Бачите, ось біля цього старого дерева вишила молодий пагін, це - майбутнє нашої країни. Вірю, що вона буде обов'язково щасливою і про це Бога молю. Я людина глибоко віруюча. На жаль, вже не можу тепер ходити до церкви Святителя Луки Кримського, що на території лікарні. Боюся не вистояти службу. Я вважаю, що у церкві треба молитися тільки стоячи, сидячи - не визнаю, тому тепер молюся дома.

Антоніна Луківна - великий знавець мистецтва вишивки, знає усі його тонкощі, значення різних симво-

лів, заковдані обереги. Наприклад, калина - символ безсмертя, жіночої краси, дуб - чоловічої сили, виноград - достатку, хрести - захист від зла, сині волошки - квіти пам'яті та спокою і багато ін. Вони обов'язкові, як у старовинній, так і в сучасній вишивці. Є у її надбанку незвичайний ексклюзивний рушник, який створила з особливою вигадкою. На лівій його частині, виконаній у чорно-червоних тонах, угорі - уявна могила пращурів, увітчена макама й волошками. Права, вишита кольоровими нитками: на ній - герб України, навкруг якого соняхи, колоски і волошки. Обидва краї рушника, які символізують минуле і сьогодення, з'єднує посередині карта України, вишита квітами на жовтому фоні, а над нею, на блакитному небі - голуб миру, як символ відродження нашої Батьківщини. Що тут скажеш? Це - шедевр!

Та все ж, головною темою у роботах майстрині проходить мистецька шевченкіана, серед творчих робіт цього циклу - десять вишитих портретів Великого Кобзаря і чотири картини за його творами.

Вперше юна Тоня побачила такий портрет у своєї дядини, **Ганни Іванівни Федини**, в Антипівці у 1957 році. Він був вишитий на темному полотні, нитками тьмяних відтінків, той варіант, де поет був у смужковій шапці. І все одно, дівчина була вражена! Проста селянська малоосвічена жінка, кухар колгоспної їдальні і так цінує Шевченка! Я теж повинна вишити такий портрет! Тоня випросила у тітки зразок, який зняла зі стіни, і сама, рахуючи хрестики, створила власне зображення. Цього разу і тканина була світліша і нитки, тож портрет вийшов на славу! Але довгою вишиваною дорогою, яка пролягла через усе її життя, Тоня Колісник пішла ще до історії з портретом.

Родом наша героїня з приміського села Антипівка (колись Слюзична Слобідка), тож чотири класи вона закінчила ще у Слюзчанській школі, а сім - вже у Антипівській. У восьмий довелося ходити за 9 кілометрів, аж у Золотоношу, у п'яту школу, а ще ж і назад повертатися! Разом з Тонею такий маршрут долало більше десяти антипівських старшокласників. На зиму батьки склалися і гуртом наймали дітям житло у Золотоноші, забезпечували їх продуктами, з яких господарка варила їжу своїм квартиранткам. А вже весною та восени у місто мусили добиратися самі у будь-яку погоду.

- А звуття тоді яке було? - згадує Антоніна Луківна, - часто доводилося ходити у гумових чоботах. Пам'ятаю, тато купив мені такі черевички на каблучках, їх називали тоді "ботиками", які можна було надівати на туфлі, щоб ноги не забруднити у дощову погоду. Вони мали одну ваду - каблуки були без дна, але тато, майстер на всі руки, забив туди колодочки, щоб я ноги не промочила.

У Золотоноші ми з однокласницями жили на квартирі у бабусі **Горпини Снопик**, на вулиці Барабашівська. Спали по п'ятеро дівчаток у кожній кімнаті. Бабуся була знайома вишивальницею і я часто спостерігала за її роботою. Отак і навчилася "малювати" голкою. Баба Горпина подарувала мені тоді наволочку на маленьку подушечку, вона і досі у мене, як оберіг.

Після закінчення школи, Антоніна довгий час працювала бібліотекарем в Антипівці, а коли об'єднали два колгоспи і її скоротили, зайняла посаду завідувачою клубом. Це був цікавий період в житті її сім'ї, бо клуб на цілих сім років став, можна сказати, "рідним домом" і для неї, і для чоловіка, **Григорія Михайловича**, і для єдиної донечки **Світлани**. За цей час Антоніна Луківна встигла закінчити заочно Канівський культурно-освітній технікум. Згодом працювала бухгалтером, а потім - секретарем сільської ради. На цій посаді зареєс-

трувала шлюбів двох сотень молодих антипівців, адже у ті часи це входило у її обов'язки. Літературна атмосфера у бібліотеці, творча - у клубі, профільна освіта, відповідальні посади у сільській раді, усе це наклало відбиток на особистість Антоніни Луківни. Вона - людина інтелігентна, грамотна, ерудована, культурна. Знає напам'ять безліч творів Шевченка й Симоненка, любить малювати, говорить чисто українською мовою, цікавиться новинами в Україні і світі. Живе повним життям і, не зважаючи на вік, має чудову пам'ять і світлий розум.

- Ніколи не думала, що за своє життя знову пізнаю війну, - із сумом говорить пані Антоніна, - що мої онуки будуть воювати. І зараз пам'ятаю, як тата забирали на фронт у перший день Другої світової. Він ніс мене 4-річну на плечах селом, і я плакала, бо всі навкруг теж плакали. Тато тоді сказав мені: "Не плач, доню, якщо не будеш, то я скоро повернуся". І повернувся, у серпні 1945-го. Колгоспне поле було за селом і жінки, працюючи, бачили звідти кожен поїзд. Моя мама, **Раїса Луківна**, була жінкою міцною, справжньою селянкою, тож садила собі на плечі молодшу жіночку, щоб видніше було поїзди. І дочекалася таки нашого татка **Луку Івановича**. А тепер на війні мій старший онук Костя, офіцер, випускник Одеського інституту сухопутних військ. Нехай його Бог береже! Молюся за нього день і ніч. І за всіх наших захисників на війні, хоч би вона клята швидше закінчилася. Ось вірша складала такого: "Ми - вільна країна! "Русню" переможемо! Бо жить без свободи ніколи не зможемо. І будуть в нас тихі світанки і ночі, І збудуться мрії Тараса пророчи!"

Чому ж приходила в редакцію ця патріотична жіночка, Антоніна Луківна Колісник? Є у неї мрія: продати усе своє вишиване багатство, а гроші перерахувати нашим захисникам, бо як було їй 4 роки у Другу світову, чим вона могла допомогти? А тепер хоче віддати цей давній борг таким незвичним способом. Може люди прочитають у газеті і щось порадять? Допоможуть знайти покупців?

Між іншим, пані Антоніна і досі не відмовилася від улюбленого хобі, щодня продовжують народжуватися нові барви на полотні. Планів у неї - сила-силенна! Усе що має і що задумано, акуратно занотовує у товстому зошиті. На підхваті - три пари окулярів.

Нехай Вам здоровиться на довгі роки, дорога Антоніно Луківно!

Лариса ГАЙОВА.

СВІТ ЛІТЕРАТУРИ

У минулих випусках нашої рубрики ми додалися, які книжні позиції ринку цікавлять нашу молоддь, а також отримали рекомендації від золотоніських досвідчених читачок. Тож ми склали собі своєрідний літературний маршрут і будемо щоразу відкривати для вас нову сторінку нової книги. "Покинь, якщо кохаєш"

Шукаємо "Покинь, якщо кохаєш" на золотоніських полицях

- роман **Коллін Гувер**, написаний на основі проблемного шлюбу її батьків. За словами самої авторки, це найважча книга, яку вона коли-небудь писала.

Але ймовірно болуча тема сімейних перипетій відгукнулася читачам, адже книга розійшлася тиражем понад мільйон примірників у всьому світі, її переклали більш ніж 20 мовами. У жовтні 2022 року Коллін Гувер випустила продовження роману "Залишся, якщо кохаєш", тож якщо вам цікаво - можете прихопити відразу обидва примірничка.

Маємо попередити, що історія не із простих, це глибока й емоційна сповідь про дорослішання, втрату та спробу звільнитися від тягаря минулого. Головна героїня Лілі,

прототипом якої частково стала сама авторка, переживає смерть батька - подію, що змушує її знову повернутися думками у дитинство, сповнене страху й напруження.

Зовні родина Лілі здавалася зразковою: шанована, порядні, успішні люди. Та за дверима їхнього дому панувала інша реальність. Агресивний характер батька створював атмосферу постійного емоційного тиску, у якій Лілі та її мама жили роками. Будинок ніколи не був безпечним притулком - радше простором, де любов перепліталася зі страхом, а мовчання ставало способом виживання.

Після втрати батька Лілі стоїть перед непростим вибором: або знову сховатися за звичними моде-

лями поведінки, або на решті розірвати зачароване коло, яке формувало її життя. Вона прагне створити власну родину, побудувати інший світ - без крику, без приниження, без внутрішнього тремтіння. Проте для цього їй доведеться чесно поглянути в очі минулому.

Авторка тонко й без прикрас показує, як дитячі травми впливають на дорослі рішення, як складно відпустити біль і водночас як необхідно пройти шлях прощення - не для інших, а передусім для себе. У центрі історії - боротьба між правдою і страхом, любов'ю і образою, нерішучістю та бажанням жити по-новому.

В огляді на книгу видання "Гендер у деталях" психологиня Марина Ді-

денко влучно зауважує, що насильство не завжди має "очевидне обличчя". Аб'юзером може бути харизматична, успішна й приваблива людина - саме тому жертві так складно прийняти правду. Спрацює ефект ореолу й когнітивний дисонанс: "Він не міг так вчинити".

У поведінці героя є не червоні, а "жовті прапорці": фанатична фіксація на деяких речах, демонстративність дій та намірів, постійні емоційні гойдалки, зникання ні з сього ні з того, ревнощі, переказання відповідальності, проблеми з контролем емоцій. Жінки часто не відразу помічають аб'юзивну поведінку, не йдуть після першого випадку насильства, адже люблять, сподіваються на краще,

мають надію, що людина зміниться, відчуває свою провинку і постійно поступово "зсуває межі допустимого".

Через історію Лілі підкреслюється важлива думка: дітям не потрібна жертва "заради сім'ї", їм потрібні щасливі й безпечні батьки. Книга не дає простих відповідей, але дарує розуміння й підтримку тим, хто пережив аб'юз.

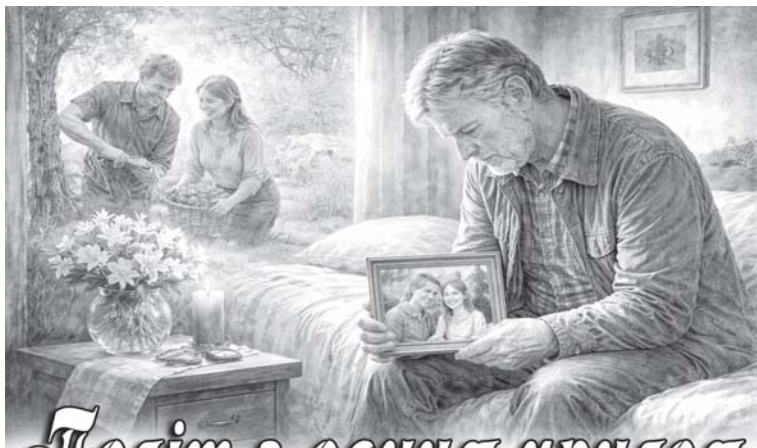
Ймовірно це книга про внутрішню свободу. Про те, що минуле може переслідувати, але не повинно визначати майбутнє. І про те, що інколи найважчий крок - це дозволити собі бути щасливою.

А шукати "Покинь, якщо кохаєш", довго не треба. Вона є в наявності у місцевій книгарні.

А що в наступному випуску - стане для вас сюрпризом!

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

СЦЕНАРІЙ ЖИТТЯ

Лоліт з одним крилом

Прийде день, коли з двох залишиться лише один...

Хтось один скаже останнє "прощавай" і піде далі вже без іншого.

У серці залишиться тиша і порожнеча, яку неможливо заповнити нічим.

Дім стане іншим, а спогади - голоснішими за будь-які слова.

...Настя закінчила десятирічку у місті і мріяла про столичний вуз. Успішно здала 4 екзаменів, але не вистачило одного-єдиного балу, аби подолати вступний поріг. Повернулася до Золотоноші. Знала, рік буде ретельно готуватися, але за що жити? За рахунок старих батьків - це не про неї. Дорогою з магазину зустріла свою вчительку іноземної.

- Настуню, рада тебе бачити дівчинко, - вигукнула Надія Миколаївна. - Вітати? Де навчатимешся?

І дуже засмутилася, коли почула про недобраний бал.

- Ой, це ж рік у тебе пропаде... А давай, я порадижуся з чоловіком. Він працює інспектором у райво. Може, щось підкаже. Ти забіжи до нас за два дні. Тільки ж обов'язково.

Михайло Іванович аж зрадів, зачувши від дружини, що є старанна випускниця у пошуках заняття.

- Яка чудова кандидатура! Нам потрібна піонервожата у сільську восьмирічку. Якщо Настя погодиться - це буде чудово! До того ж, за рік роботи ми зможемо дати цільове відношення у вуз про потребу фахівця іноземної. І вона матиме пільгу при вступі.

Так Настя потрапила у сільську школу. Сама вчорашня школярка вона швидко знайшла спільну мову з учнями: готували тематичні вечори, проводили огляди-конкурси, предметні та спортивні змагання між класами. Вона допомагала класним керівникам в організації поїздок дітей до Чигирини, Суботова, Канева, Корсуня, Києва.

Директорка школи поселила Настю до самотньої бабусі. Баба Марія була строгою жінкою, любила порядок, дисципліну.

- Кавалерів не водить! Дома бути до 21-ої! - відразу заявила свої правила.

Та на прихильників дівчині не щастило. Бо зовнішньою красою вона не могла похизуватися. Була високою, занадто худю. Сільські парубки жартували: "Як лозина! Ще переломиться!"

За рік Анастасія завдяки відношенню з райво вступила до інституту. Восени вона вже не тільки мала ставку піонервожатою, а й години англійської мови у середніх класах школи. Тішилася, що могла фінансово підтримати батьків. Роки заочного навчання промайнули швидко. Отримавши диплом, відмовилася від організаторської посади. Мала ставку вчителя іноземної мови та класного керівника.

Однокласниці створили сім'ї, вже мали власних дітей. Одружилася і найкраща подруга у селі. А Настю все оминали. Були залицяльники, але недовго. Вечір-другий проведе до бабиного двору, а на третій вже ні слуху, ні духу. Чи то на кпини інших зважали, чи думали, що міська в селі не приживеться.

Через 8 років вчителювання Анастасії Петрівні керівництво районного відділу освіти запропонувало очолити школу. Не відразу, але погодилася. Було їй в ту пору 29. Наймолодша директорка у районі. Складно було. Вчилася у досвідчених керівників, намагалася підняти престиж сільської школи. І їй це вдалося.

За 6 років перейшла працювати в одну з міських шкіл. Так вимагало життя. Батьки потребували догляду, а брат із сім'єю мешкав на Донеччині.

- Аби тобі, доню, Бог дав пару, то я б із спокійною душею відійшла, - все частіше повторювала слаба мати.

І, мабуть таки, Господь почув її молитви. Сусідка Ліда (зовсім випадково?) запропонувала купити березового соку у її племянника, що працював лісником. Неговіркий парубок під 40 запав в око Насті своєю хазяйновитістю і практичністю. А, може, вплинули слова матері на доленосне рішення. Втім, уже за кілька місяців Дмитро пристав у прийми. Уже разом вони про-

вели в останню дорогу матір, а згодом і батька Анастасії.

Сім'я поповнилася синочком. Змалку хлопчик умів майструвати, лагодити, ремонтувати. Найбільше Михайлика тягло до електрики. Мав до цього тям. Після школи вступив до коледжу електрифікації і став дипломованим енергетиком. Працював за кордоном.

Настя не розповідала сусідам про життя брата у далекому краї. Не пояснювала, чому він не приїхав на похорон ні до матері, ні до батька. Чому не попрощався з рідними людьми. Тільки коли забігалася продати стару батьківську хату, проговорилася: "Мені треба брата виручать".

Виручала його посилками, переказами та передачами вже й тоді, коли почалася війна і він переїхав до Києва. Чим могла, тим і допомагала. Брат!

Не зогледілися, як підкралася пенсія. Вони звикли усе робити вдвох. Дмитро підрізає дерева - Настя вапнує стовбури. Він оглядає вулики навесні, вона - варить сироп для їх підгодівлі. Їхня хазяйська хватка проглядалася в усьому: у рівненьких забетонованих доріжках, у свіжопофарбованих віконницях, у завжди вчасно підстрижених газонах. Такий ідеальний порядок був і в будинку. У пофарбованій дубовій підлозі, як у дзеркалі, можна було розгледіти своє відображення. Мали власне авто, але частіше їх можна було зустріти на велосипедах. Виїжджали на базар зі своєї околиці. Анастасія жартувала:

-Треба одягати перуку або шапку-невидимку, бо більше часу йде на розмови із знайомими, аніж на покупки.

Тож все частіше Дмитра бачили у місті одного.

Тієї суботи він поїхав зняти в банкоматі пенсію. Взяв обидві картки.

Не барився. Хіба що заїхав по хліб у магазин.

Коли зайшов до кімнати, Настя сиділа на дивані у якійсь незручній позі. Мобільний лежав на підлозі. Кинувся до дружини. Лице сине. Руки холодні. Лікарі "швидко" констатували смерть...

Покинула. Тихо. Без прощального слова. Без напутньої фрази.

...У серці тиша і порожнеча, яку не заповнити нічим...

Тому поки ви разом - любіть без стриманості.

Обіймайте міцніше, говоріть щиро, не відкладайте важливе.

Кажіть, як багато ця людина для вас значить.

Бо ніхто не знає, який момент стане останнім.

Живіть зараз.

Створюйте теплі, світлі спогади. Саме вони залишаться, коли одному доведеться йти далі самому.

Алла КАПЛЯ.

Актор ... Бардем	Роман "Дафніс і ..."	Тканина для пошиття постільної білизни	Х/ф "... ярдів" з Віллісом						
			День прийдешній		Шуба на два боки				Столиця Зім-бабве
	Земний стрижень	Одне з імен Яхве							
			Металургійні відходи		Тінь від еліпса				Зрошувальн. канал в Азії
	Вогнепальна зброя	Віконна занавіска							
Об'єм інформації	Шматок розривної гранати	Мешканець Катанії	Цар птахів		Приправа до пельменів				
	Пишні складки на одязі								
			Сад Адама та Єви		"Тато" Тартарена				Перше слово малечі
	Аскорбінова ...	"Мить" з кінофільму	Кодекс людей у погонах						
	Галас, сильний крик								
					Мистецька течія арт-...				Півострів Греції
Театр легкого жанру	Жіноча корона								
					Каверза				Японський букет
	Писання з мантрами	Сорт кабачків							
	Людина, що не розрізняє кольорів	Нитка, покрита фольгою	Бур'ян на грядці	Український поет					Притока Рони
Держак холодн. зброї	Поштучна торгівля								
			Оклад на іконі						
Захід	Складова косметич. масок								
			Давньоруська склянка						

Відповіді до сканворду попереднього номера

В	Б	Л	О	Т	А	С	Ь	М	А	Р	А	Т	А	Ф	А	О	Р	А
Д	Р	У	К	О	М	Е	Г	Т	І	Н	А	С	А	Л	Ь	С	М	А
Х	М	І	З	В	Е	П	Р	О	М	Е	Г	Т	І	Н	А	С	А	Л
А	Р	І	У	С	П	І	В	А	Ч	У	Д	А	М	А	Р	А	Т	А
Л	І	Ц	Е	О	Н	Б	І	Е	Н	І	М	О	Р	О	Н	А	К	О
А	Р	І	У	С	П	І	В	А	Ч	У	Д	А	М	А	Р	А	Т	А
Л	І	Ц	Е	О	Н	Б	І	Е	Н	І	М	О	Р	О	Н	А	К	О

РЕЦЕПТИ ДО СВЯТА

Паска з морозивом - без опари і дріжджів

Порцій: 2 середніх паски. **Калорійність:** 269 кКал/100 г. **Час приготування:** 55 хв.

Інгредієнти: 500 г пломбіру, 2 яйця великого розміру, 100 г цукру, 350 г борошна, 15 г розпушувача, 60 г родзинок.

Приготування: У цьому рецепті паски головний інгредієнт - морозиво пломбір. Завдяки йому випічка набуває особливої ніжності й тонкий вершковий смак. Перед початком приготування викладіть морозиво в миску і дайте йому трохи підтанути.

Розділіть жовтки з білком. Білки збийте з половиною цукру до щільних стійких піків.

Підтале морозиво збийте міксером до повітряної маси. Послідовно, по одному вводите жовтки, другу частину цукру і не припиняйте збивати ще протягом 2-3 хв.

У пломбірну суміш по трохи вмішайте просіяне борошно і розпушувач, не припиняючи при цьому збивати. Після того як в тісті розійдуться всі грудочки, всипте розмочені родзинки та збиті білки.

Вимішуйте акуратними рухами, щоб не порушити повітряну текстуру. Залиште настоюватися на 20-30 хв.

Візьміть форму для випікання і вилийте в неї тісто. Помістіть в розпечену до 170 градусів духовку і печіть паску орієнтовно 40 хв. Час приготування залежить від діаметра формочки, тому через пів години перевірте паску сухою шпажкою.

Випечену паску змастіть яєчною або шоколадною глазур'ю, або присипте цукровою пудрою через сито.

Смачної паски!

реклама

Інформація про намір КП "Міський водоканал" здійснити коригування тарифів на житлово-комунальні послуги

■ Комунальне підприємство "Міський водоканал" повідомляє про необхідність коригування діючих тарифів на послуги з централізованого водопостачання, водовідведення, управління побутовими відходами (змішаними) - перевезення та видалення, управління відходами резервуарів септиків, тарифів на ритуальні послуги - копання могили та поховання померлого відповідно до фактичної вартості пального. Дане рішення зумовлене потребою привести тарифи до економічно обґрунтованого рівня для забезпечення стабільної роботи підприємства в умовах воєнного стану, можливості цілодобового та безперебійного надання послуг.

Обґрунтування коригування тарифів

Відповідно до Постанови КМУ №869, №1031 перегляд тарифів здійснюється уповноваженим органом з метою відшкодування всіх витрат підприємства. Головним чинником, що вплинув на необхідність перегляду, стало суттєве підвищення вартості пального (бензину, дизпалива) згідно Договору від 27.03.2026 року №27/03-2, що призводить до невідповідності фактичних та планових витрат (таблиця 1).

Фінансовий стан підприємства

На сьогоднішній день прибуток у тарифах підприємства становить 0%. Фінансовий результат за 2025 рік - збиток. Відсутність додаткових ресурсів для покриття різниці у вартості пального створює реальну загрозу для фінансового стану, платоспроможності підприємства та стабільного цілодобового надання послуг споживачам.

Запропоновані зміни (таблиця 2)

З метою відшкодування тарифами фактичних витрат на пальне (бензин, дизпаливо) КП "Міський водоканал" подає на розгляд Виконавчого комітету Золотоніської міської ради скориговані розрахунки тарифів на ритуальні послуги - копання могили та поховання померлого, грн: (таблиця 3).

Коригування тарифів є вимушеним кроком, спрямованим на безперебійну роботу системи водозабезпечення та водовідведення громади, цілодобове надання житлово-комунальних послуг, забезпечення належного рівня санітарно-епідеміологічного благополуччя та екологічної безпеки територіальної громади шляхом стабільного функціонування системи поводження з побутовими відходами.

Нагадуємо, що для категорії "населення" діє Програма відшкодування різниці в тарифах з міського бюджету на 2026 на послуги централізованого водопостачання, водовідведення.

Таблиця 1

Показник	Вартість пального у діючих тарифах	Фактична вартість станом на 10.03.2026 року	Різниця між фактичною вартістю та плановою в тарифах, зростання + грн, +%
у розрахунках діючих тарифів на управління побутовими відходами (змішаними) - перевезення та видалення, управління відходами резервуарів септиків- рішення від 12.12.2025 №570, від 12.12.2025 №572.			
Бензин	45,85 грн/л без ПДВ	56,67грн/л без ПДВ	+10,82 грн без ПДВ або на + 23,6%
Дизпаливо	41,46грн/л без ПДВ	70,83грн/л без ПДВ	+29,37 грн без ПДВ або на +70,8%
у розрахунках скоригованих тарифів на централізоване водопостачання, централізоване водовідведення - рішення від 18.03.2026 №119, на ритуальні послуги - рішення від 18.03.2026 №118			
Бензин	50,4167 грн/л без ПДВ	56,67грн/л без ПДВ	+6,25грн/л, без ПДВ або на +12,4%
Дизпаливо	50,1083 грн/л без ПДВ	70,83 грн/л без ПДВ	+20,72грн/л, без ПДВ або на +41,4%

Підприємство пропонує встановити наступні скориговані тарифи (з урахуванням ПДВ):

Таблиця 2

Послуга	Діючий тариф	Скоригований розрахунок тарифу	Зростання, грн / %
Централізоване водопостачання	66,25 грн з ПДВ	76,47 грн з ПДВ	+10,22 грн +15,4%
Централізоване водовідведення	74,71 грн з ПДВ	84,22 грн з ПДВ	+9,51 грн +12,7%
Управління побутовими відходами (змішаними) - перевезення	242,62 грн з ПДВ	248,16 грн з ПДВ	+5,54 грн +2,3%
видалення	73,40 грн з ПДВ	73,45 грн з ПДВ	+0,05 грн +0,07%
Управління відходами резервуарів для септиків, каналізаційних мереж	312,16 грн з ПДВ	329,15 грн з ПДВ	16,99 грн +5,44%

Таблиця 3

Розміри могили (довжина метрів)	Діючий тариф	Скоригований тариф	Зростання, грн/%
Копання могили механізованим способом із застосуванням екскаватора ЕО2626-1 та поховання померлого, грн			
2,4 м (не мерзлий ґрунт)	2232,41	2362,77	+ 130,36 (+5,8%)
2,0 м (не мерзлий ґрунт)	1993,14	2101,77	+ 108,63 (+5,5%)
1,6 м (не мерзлий ґрунт)	1765,73	1852,63	+ 86,90 (+4,9%)
1,1 м (не мерзлий ґрунт)	1481,71	1541,45	+ 59,74 (+4,0%)
2,4 м (мерзлий ґрунт)	2538,79	2695,81	+ 157,02 (+6,2%)
2,0 м (мерзлий ґрунт)	2248,80	2379,51	+ 130,71 (+5,8%)
1,6 м (мерзлий ґрунт)	1970,68	2075,05	+ 104,37 (+5,3%)
1,1 м (мерзлий ґрунт)	1624,65	1696,35	+ 71,70 (+4,4%)

Розміри могили (довжина метрів)	Діючий тариф	Скоригований тариф	Зростання, грн/%
Копання могили ручним способом та поховання померлого, грн			
2,4 м (не мерзлий ґрунт)	2288,11	2306,06	+17,95 (+0,8%)
2,0 м (не мерзлий ґрунт)	2093,32	2111,27	+17,95 (+0,9%)
1,6 м (не мерзлий ґрунт)	1910,36	1928,31	+17,95 (+0,9%)
1,1 м (не мерзлий ґрунт)	1682,38	1700,33	+17,95 (+1,1%)
2,4 м (мерзлий ґрунт)	2632,94	2650,89	+17,95 (+0,7%)
2,0 м (мерзлий ґрунт)	2380,68	2398,63	+17,95 (+0,8%)
1,6 м (мерзлий ґрунт)	2140,24	2158,19	+17,95 (+0,8%)
1,1 м (мерзлий ґрунт)	1840,44	1858,39	+17,95 (+1,0%)

■ З питань зауважень чи пропозицій щодо коригування тарифів просимо звертатися до 20квітня 2026 р. за адресою: КП "Міський водоканал" - 19702, м. Золотоноша вул. Шевченка, 156, та за телефоном: 04737-29330. З розрахунками коригування тарифів можна ознайомитись на офіційному сайті <https://www.zolovodokanal.ck.ua/>.

Адміністрація КП "Міський водоканал".

За інформацією Черкаського обласного центру з гідрометеорології (станом на 9 годину 8 квітня) рівень гамма-фону у Золотоноші становив 0,130 мкЗв/год. Усі показники в межах природного фону.

Станом на 8 квітня 2026 року Національний банк України (НБУ) встановив такі офіційні курси гривні до іноземних валют: \$1 - 43,494 грн; 1 євро - 50,271 грн.

ПОРАДИ ДО СВЯТА

Секрети ідеальної паски:

ДОСВІД ДОМАШНЬОЇ ВИПІЧКИ

Напередодні Великодня багато господинь повертаються до традиції домашньої випічки пасок. Як показує практика, приготувати смачну та пухку паску під силу кожному - якщо знати основні правила та не нехтувати деталями. Своїм досвідом ділиться авторка, яка вже не один рік випікає паски вдома.

Щороку перед святом Великодня я повертаюся до цього процесу з особливим настроєм. Колись він здавався складним і навіть трохи лячним, але з часом став зрозумілим і навіть улюбленим. За цей час я сформувала для себе кілька принципів, які допомагають досягти стабільно гарного результату.

Перш за все, важливо обрати перевірений рецепт. Особливу увагу варто звернути на етап приготування опари, адже саме від нього залежить структура майбутньої випічки. Не менш важливим є і внутрішній стан: роботу з тістом краще починати в спокої та гарному настрої. Якщо ж вирішили експериментувати - не полініться перевірити, протестувати рецепт. Ви маєте відчутти нюанси, адеж можливо для вже святкової здоби треба буде додати більше борошна, чи солодошів, чи взагалі довше пекти.

Серед практичних порад - використання свіжих, так званих "живих" СВІЖИХ (перевірте чи вони не всохли) дріжджів, а також інгредієнтів кімнатної температури. Важливо уникати протягів, адеж дріждяйте тісто чутиве до змін температури. І не додавайте в опару сіль. Солодка здобна випічка цього взагалі не любить!

Окрему увагу слід приділити борошну - його обов'язково потрібно просіяти. Водночас не варто додавати його надмірно під час формування тіста, щоб не зробити його занадто щільним.

Як показує досвід, не варто економити на жирах: вершкове масло та жовтки забезпечують м'якість і тривалішу свіжість паски. Вимішування тіста вручну також дає кращий результат, дозволяючи досягти правильної консистенції. Але врахуйте, що чим більше "здобу" тим ваша паска буде важчою для піднімання, тож пасочка може сходити не годину, а добрих 3-4.

Щоб урізноманітнити смак, можна додавати до тіста сухофрукти, горіхи або цедру. Попереднє замочування начинки допомагає зберегти вологість тіста - бажано замочувати на ніч. Хороший варіант заливки - з медом і алкоголем.

Завершальний етап - оздоблення. Глазур краще наносити на охолоджену випічку, а для декору можна використовувати як класичні посипки, так і натуральні барвники. Нині безліч варіантів глазурування і декорацій - обирайте, що вам до смаку і на "зуб", адеж більшість сучасних посипок доволі тверді.

Не менш важливим є і правильне зберігання: після повного охолодження паски варто загорнути в пергамент або рушник, щоб вони залишалися свіжими до святкового столу.

Таким чином, приготування паски - це не лише кулінарний процес, а й поєднання традиції, уважності та настрою. І саме ці складові зрештою визначають її смак і якість.

Підготувала Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

ТВОЄ КОЛО
Купуємо паї в оренді та без оренди

- Виплата в день угоди — одразу після нотаріуса
- Допомагаємо з усіма документами - все під ключ
- Офіційно та прозоро — повний юридичний супровід
- Купуємо паї в оренді та без оренди

+38 067 260 70 02

реклама

ПРОДАМ

■ Продам маленьких поросят породи дюркоп-петрен. Звертатися за тел.: 096 219 77 06.

реклама

НАРОДНІ
ТРАДИЦІЇ

Про Великдень і не тільки

■ Незабаром православні християни та греко-католики в Україні зустрінуть Великодень, який у цьому році припадає на 12 квітня. Католицький світ відзначить головне свято року 5 квітня. Більшість господинь вже складають меню великодніх страв, підкупляють за списком продукти, щоб не вистоювати у великих чергах напередодні свята. Цікаво, а що було на святкових столах українців 160 років тому?

Видатний український етнограф Микола Маркевич, автор етнографічних розвідок: "Звичаї, повір'я, кухня і напої малоросіян", описує типові українські страви середини XIX століття, у праці вказано 1850 рік. Вашій увазі великодній стіл українців більш як столітньої давнини.

"Нарешті настав Великдень! ...Немає господаря, який би не мав до цього дня поросятка, паски, ковбас, декілька червоних яєць. Та ось великодній стіл заможного пана, у якого пані притримується рідної старовини: дві, три, навіть чотири великі солодкі паски з білого борошна, на маслі, яйцях і цукрі, одна-дві "кислі" паски (на заквасці - авт.), сирна паска, ягня з масла

(великодня прикраса з масла або тіста, як образ Ісуса Христа - "Агнца Божого"); пара поросят - одне без фаршу, друге - фаршироване кашею з печінкою, з хроном у зубах; двоє ягнят - одне без фаршу, друге фаршироване мигдалем, родзинками, рисом; окорок ветчини (свинячий окіст), окорок буженини під паперовою сіткою; кендюх (шлунок, начинений м'ясом, салом, тельбухами, іноді крупами); голова кабана з очима з оливок, встромлених в масло, цибуля зелена, крес-салат; тарілка пшоно, на якому сіль четвергова; шматки сала, декілька видів сосисок і ковбас, серед яких: кров'янки, "прості малоросійські" (ймовірно, "домашня" авт.), масло, сир, сметана,

на, цибуля; все обкладене фарбованими синьою, жовтою, мармуровою, найчастіше - червоною фарбою; яйця курячі та гусячі. Додайте ще декілька видів горілок та налишок; тут є перцівка, калганівка, кардамонна, кусака (традиційна українська настоянка на основі меду, перцю, кардамону, імбиру, міцністю до 47 градусів - з мережі інтернет), слив'янка, малинівка, горобинівка, тернівка.

Цікава приписка: "ключниця має все заховати так, щоб миші не змогли скуштувати, бо якщо миша з'їсть шматочок освяченого ягняти, поросятка або паски ... у миші виростають крила, і, звичайно вона стає кажаном".

Нині, звичайно, святкові столи накриваються на

будь-який гаманець і смак, є можливість придбати готові, чи приготувати власноруч різні великодні смаколики, та слід зауважити на той факт, що вже, на жаль, майже минуло та навряд чи повернеться: багатолюдні родинні святкування за великим столом у світлиці чи на подвір'ї, коли збиралась родина по десять і більше осіб. Українці здавна славились щедрістю та гостинністю, і такі свята як Різдво та Великдень були родинними - з кількома поколіннями засвятковим столом.

Нинішні сумні реалії розкидали дітей та онуків по світу. Багато молоді стали на захист України, і їм взагалі не до святкувань. А старенькі дідусі-бабусі зі скромними статками зі своїх пенсій ще й донатять - допомагають армії, тому на м'ясо та ковбаску лише дивляться, обираючи щось дешеве.

Дуже хочеться побажати українцям миру в душах і серцях, мирного неба над головою і усією Україною, скорішого повернення додому живими і здоровими усім, хто обороняє рідну землю. Щоб повернулися і вимушені емігранти. Щоб нарешті об'єдналися родини за великим щедро накритим столом.

Використані матеріали праці Миколи Маркевича "Звичаї, повір'я, кухня і напої малоросіян".

Підготувала
Віта ЯМБОРСЬКА,
директорка

Золотоніського
краєзнавчого музею
ім. М. Ф. Пономаренка.

МОВНИЙ САНАТОРІЙ

Як зародилися назви
головного весняного свята?

Великдень - одне з найдавніших і найглибших за змістом свят, у якому переплелися релігійні вірування, історичні події та прадавні уявлення про оновлення життя. У різних регіонах України його називають по-різному: Великдень, Воскресіння, Пасха. Та кожна з цих назв має своє походження і сенсове наповнення.

З утвердженням християнства свято набуло головного значення - Воскресіння Ісуса Христа. Саме тому одна з найуживаніших назв - Воскресіння Христове. Вона відображає ключову ідею християнської віри: перемогу життя над смертю, світла - над темрявою, надії - над відчаєм.

Слово "Пасха" має ще глибше історичне коріння. Воно походить від єврейського свята Песах, яке відзначає звільнення єврейського народу з єгипетського рабства. У перекладі це слово означає "проходження повз" - згадку про біблійну подію, коли кара оминула домівки ізраїльтян.

Разом із поширенням християнства ця назва перейшла до інших народів, зокрема й українців. Однак зміст її трансформувалася: якщо для євреїв це символ визволення з неволі, то для християн - символ духовного спасіння через воскресіння Христа.

Цікаво, що слово "паска" - уже суто народне й побутове. Так називають святковий хліб, який печуть до Великодня. Ймовірно, ця назва виникла як похідна від "Пасха" і закріпилася за головним атрибутом святкового столу.

Водночас традиція випікання обрядового хліба існувала на українських землях ще задовго до християнства. Наші предки пекли хліб на честь весняного відродження природи, сонця і нового врожаю. Згодом ці звичаї органічно вплелися у християнську традицію.

Попри християнізацію, багато давніх обрядів не зникли, а лише набули нового змісту. Великодні яйця, випікання пасок, освячення кошків - усе це має коріння у давніх уявленнях про цикл життя, родючість і оновлення.

Саме тому Великдень в Україні - це не лише церковне свято, а й глибоко народне. У ньому співіснують віра і традиція, історія і сучасність, духовність і щоденне життя.

І, можливо, саме завдяки цьому поєднанню слово "паска" для українців звучить так само тепло і рідно, як і "Воскресіння" - бо в ньому є і пам'ять поколінь, і смак дитинства, і віра в життя, що завжди перемагає.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Вітаємо!

Щиро вітаємо з 85-річним ювілеєм активну, порядну помічницю голови кварталу №23 Лїду Федорівну ПЕТРЕЧЕНКО, який вона святкує 11 квітня.

Хай сонце світить у віконце
Хай щастя стукає у Ваш дім
Хай доля усміхнеться щиро
Хай стане світ казково молодим
Здоров'я міцного, як граніт
Бажаю набагато літ
Хай ангели бережуть в житті
Хай Божого Благословіння Вам!

З повагою - сім'я Печонових.

У нас
в Золотоноші:
четвер, 9 квітня

☀️ Схід: 06:17
Захід: 19:43
🌙 Схід: 02:45
Захід: 09:51
Трив. дня: 13.26
Тиск: 748-752
мм р. ст.

Вологість: 65-97%
Вітер: 3,5-5,4 м/с
Ймовірність опадів: 72%

ПОГОДА У ЗОЛОТОНОШІ

sinoptik.ua

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
9	10	11	12	13	14	15
КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ
мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.
+2° +9°	+2° +5°	+3° +6°	+3° +10°	+2° +11°	+6° +12°	+8° +14°

За останні 130 років: 9 квітня - макс: +25°C (2024 р.), мін.: -4°C (2013 р.)

"Не журись, копи недоля в край чужий тебе закине! Рідний край у тебе в серці, поки спогад ще не гине."

Леся Українка

Златокрай
громадсько-політична газета
м. Золотоноша, Черкаської області.
ЗАСНОВНИК: ТОВ "Газета Златокрай".
Реєстр
ідентифікатор друкованого медіа
в реєстрі суб'єктів у сфері медіа
R30-04284
Директор: Інна ГРЕКАЛО.

Головний редактор - Алла КАПЛЯ.
Редакційна колегія: Алла КАПЛЯ,
Руслан ГАЛАТА, Вікторія ГОРОБЕЦЬ.
Адреса редакції: 19702, Черкаська область,
м. Золотоноша, Садовий проїзд, 3.
Телефон: 098-366-03-84.
E-mail: zlatokray-zolo@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс - 61591
Друк - офсетний.
Обсяг - 4 умовних
друкованих аркушів
(формат А-3).
Тираж - 1350 прим.
Друк: ФОП Журило С. Д.
Замовлення: №246.

Дякуємо за вашу відданість "Златокраю"! Сподіваємося на подальшу співпрацю!